

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 24/2026**

Het Hof schorst de strengere regels voor gezinshereniging tussen subsidiair beschermden en hun nareizende familieleden, en het stelt daarover vijf prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

Een wet van 18 juli 2025 onderwerpt de gezinshereniging tussen subsidiair beschermden en hun nareizende familieleden aan strengere voorwaarden en bewijsregels. De machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden wordt voor de nareizende familieleden in principe onderworpen aan : 1) de betaling van een retributie; 2) een wachttermijn van twee jaar vanaf het ogenblik dat de vreemdeling die vervoegd wordt, toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in België; 3) vereisten inzake bestaansmiddelen, huisvesting en ziektekostenverzekering; en 4) strengere regels inzake het bewijs van de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden. Twee gezinnen vorderen de schorsing en vernietiging van die maatregelen.

Het Hof oordeelt dat vijf prejudiciële vragen moeten worden gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie alvorens het uitspraak kan doen over de kritieken van de verzoekende partijen. Aangezien de bestreden bepalingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te berokkenen, beveelt het Hof de schorsing van die bepalingen totdat het uitspraak doet over de beroepen tot vernietiging van die bepalingen nadat het Hof van Justitie van de Europese Unie de door het Hof gestelde prejudiciële vragen heeft beantwoord.

1. Context van de zaak

De wet van 18 juli 2025¹ beperkt de verblijfsrechten voor de nareizende familieleden van subsidiair beschermden. Zij genieten voortaan niet meer de voordelige Europese regels die gelden voor de familieleden van vluchtelingen en voor de meereizende familieleden van subsidiair beschermden, maar zij worden onderworpen aan zuiver nationale maatregelen.

De wet van 18 juli 2025 onderwerpt de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden voor nareizende familieleden van subsidiair beschermden meer bepaald aan : 1) de betaling van een retributie; 2) een wachttermijn van twee jaar vanaf het ogenblik dat de vreemdeling die vervoegd wordt, toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in België; 3) vereisten inzake bestaansmiddelen, huisvesting en ziektekostenverzekering; en 4) strengere regels inzake het bewijs van de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden. De voorwaarden inzake de wachttermijn en de bestaansmiddelen gelden evenwel niet indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door zijn minderjarig of ongehuwd gehandicapt kind of dat van zijn echtgenoot of geregistreerde partner.

¹ De wet van 18 juli 2025 « tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft ».

Twee gezinnen die gebruik willen maken van gezinshereniging met subsidiair beschermden, vorderen de schorsing en vernietiging van die maatregelen.

2. Onderzoek door het Hof van de vorderingen tot schorsing

Om de schorsing van de bestreden bepalingen te verkrijgen, dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat een middel dat zij aanvoeren, ernstig is en dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden bepalingen hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.1. Het ernstige karakter van de middelen

2.1.1. Het verschil in behandeling tussen subsidiair beschermden en hun familieleden en vluchtelingen en hun familieleden (B.8-B.15)

De verzoekende partijen bekritisieren het feit dat de subsidiair beschermden en hun familieleden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden, aan minder gunstige bepalingen inzake gezinshereniging zijn onderworpen dan de vluchtelingen en hun familieleden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden.

Het Hof stelt vast dat de gunstigere regels voor vluchtelingen voortvloeien uit de richtlijn 2003/86/EG², die de subsidiair beschermden uitdrukkelijk uitsluit uit zijn toepassingsgebied. Volgens het Hof vloeit het bestreden verschil in behandeling dus voort uit die richtlijn. Het Hof beslist daarop aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) te vragen of die richtlijn ongeldig is, in zoverre ze dat verschil in behandeling bevat (eerste vraag). In het geval dat de richtlijn geldig is, vraagt het Hof bovendien of het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich verzet tegen nationale maatregelen zoals die welke zijn vervat in de bestreden bepalingen die subsidiair beschermden onderwerpen aan minder gunstige regels inzake gezinshereniging dan vluchtelingen (tweede vraag).

2.1.2. Het verschil in behandeling tussen nareizende familieleden van subsidiair beschermden en meereizende familieleden van subsidiair beschermden (B.16.1-B.19)

De verzoekende partijen bekritisieren het feit dat de familieleden van subsidiair beschermden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden, aan minder gunstige bepalingen inzake gezinshereniging zijn onderworpen dan de familieleden van subsidiair beschermden die zich wel op het Belgisch grondgebied bevinden.

Het Hof merkt op dat de richtlijn 2011/95/EU³ het subsidiaire beschermingsstatuut in het Unierecht heeft ingevoerd. Die richtlijn verplicht de lidstaten om zowel voor de vluchtelingen als voor de subsidiair beschermden ervoor te zorgen dat het gezin in stand kan worden gehouden. Die richtlijn bepaalt eveneens dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming is verleend, een verlengbare verblijfstitel verstrekken aan subsidiair beschermden en hun gezinsleden.

Het Hof wijst vervolgens erop dat de richtlijn 2011/95/EU het begrip gezinsleden beperkt tot de leden van het gezin, voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, die in

² Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 « inzake het recht op gezinshereniging ».

³ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 « inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ».

verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn. Bijgevolg gelden de waarborgen uit deze richtlijn niet voor familieleden die zich niet in dezelfde lidstaat bevinden waarin de subsidiair beschermde zich bevindt. Hetzelfde geldt onder de verordening (EU) 2024/1347⁴ die vanaf 1 juli 2026 van toepassing is en die de richtlijn 2011/95/EU vervangt.

Het Hof beslist daarop aan het HvJ te vragen of de richtlijn 2011/95/EU en de verordening (EU) 2024/1347 ongeldig zijn, in zoverre het begrip gezinsleden wordt beperkt tot de leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn (derde vraag). In het geval dat de richtlijn en de verordening geldig zijn, vraagt het Hof bovendien of het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich verzet tegen nationale maatregelen zoals die welke zijn vervat in de bestreden bepalingen die subsidiair beschermden en hun familieleden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden, onderwerpen aan minder gunstige regels inzake gezinshereniging dan subsidiair beschermden en hun familieleden die zich wel op het Belgisch grondgebied bevinden (vierde vraag).

2.1.3. Het recht op eerbiediging van het gezinsleven en het hoger belang van het kind (B.20-B.26)

De verzoekende partijen voeren aan dat de bestreden bepalingen het recht op eerbiediging van het gezinsleven en het hoger belang van het kind schenden door strengere voorwaarden inzake gezinshereniging in te voeren voor subsidiair beschermden en hun familieleden.

Alvorens daarover uitspraak te doen, vindt het Hof het ook noodzakelijk om het HvJ hierover te bevragen. Het Hof vraagt meer bepaald of het recht op eerbiediging van het gezinsleven en de rechten van het kind, zoals gewaarborgd bij het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zich verzetten tegen nationale maatregelen zoals de bestreden strengere voorwaarden voor gezinshereniging van subsidiair beschermden en hun familieleden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden. In het bijzonder rijst volgens het Hof de vraag of de mogelijkheid tot individuele beoordeling en het uitvoeren van een belangenafweging afdoende wordt verzekerd (vijfde vraag).

2.2. Het bestaan van een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (B.27.1-B.30)

Het Hof oordeelt dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepalingen het eerste gezin dat de schorsing heeft gevraagd, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen. De leden van dat gezin zijn een Jemenitisch man die in België de subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen, en zijn echtgenote en minderjarig kind die nog in Jemen zijn. Door de bestreden bepalingen dreigen zij nog een lange tijd van elkaar gescheiden te blijven, terwijl de scheiding reeds anderhalf jaar duurt. Volgens het Hof dient daarbij in het bijzonder rekening te worden gehouden met het feit dat het kind slechts twaalf maanden oud is waardoor het laten voortduren van de scheiding ernstig afbreuk dreigt te doen aan de toekomstige relatie met diens vader, en met het feit dat de echtgenote en het kind zijn achtergebleven in een land dat zich in een ernstige humanitaire crisis bevindt waar hereniging onmogelijk is.

⁴ Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 « inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad ».

3. Besluit

Het Hof schorst de bestreden bepalingen van de wet van 18 juli 2025, in zoverre ze de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden voor nareizende familieleden van subsidiair beschermden aan strengere voorwaarden en bewijsregels onderwerpen. Het Hof beveelt dat die schorsing moet aanhouden totdat het uitspraak doet over de beroepen tot vernietiging van die bepalingen nadat het HvJ de vijf door het Hof gestelde prejudiciële vraag heeft beantwoord.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via [LinkedIn](#)